ДЕМОНСТРАЦИОНЕН ПРИМЕР – МОДУЛ 4. ПРИМЕР ЗА ПРОЕКТИРАНЕ И ИЗСЛЕДВАНЕ НА ПРОМЕНЛИВОТОКОВ УСИЛВАТЕЛ С VFOA

Уважаеми студенти,

За да се илюстрират теоретичните анализи относно поведението на усилвателните схеми при ниски и високи честоти в този ресурс от модул 4 е показан пример за проектиране на неинвертиращ променливотоков усилвател с операционен усилвател на напрежение (VFOA).

ИЗСЛЕДВАНИ СХЕМИ И КРАТКА ТЕОРЕТИЧНА ПОСТАНОВКА

Първият вид променливотоков усилвател, предмет на изследване и проектиране, е схемата на инвертиращ усилвател показан на фиг. 1. Той се получава от инвертиращия усилвател с ОУ, като последователно на входния резистор R_N се включва разделителен кондензатор C_N . Елементите R_N , C_N и R_F изграждат веригата на паралелна ООВ по напрежение. При идеален ОУ комплексният коефициент на усилване по напрежение е

(1)
$$\dot{A}_U = \frac{\dot{U}_o}{\dot{U}_i} \approx -\frac{R_F}{z_N} = -\frac{R_F}{R_N + \frac{1}{j\omega C_N}} = -\frac{R_F}{R_N} \cdot \frac{1}{1 - j\left(\frac{f_b}{f}\right)}$$

където $z_N = R_N + 1/j\omega C_N$ е импедансът на входната верига, а $f_b = 1/2\pi R_N C_N$ е ниската гранична честота на променливотоковия усилвател.

Въз основа на формула (1) за модула (АЧХ) и фазата (ФЧХ) на коефициента \dot{A}_F се получава

(2a)
$$\left|\dot{A}_{U}\right| = \frac{R_{F}}{R_{N}} \frac{1}{\sqrt{1 + \left(\frac{f_{b}}{f}\right)^{2}}} = \frac{A_{Uo}}{\sqrt{1 + \left(\frac{f_{b}}{f}\right)^{2}}} \quad \mathbf{M}$$

(26)
$$\phi = acr \tan \frac{\mathrm{Im} g[\dot{A}_{U}]}{\mathrm{Re}[\dot{A}_{U}]} = 180^{\circ} + \arctan\left(\frac{f_{b}}{f}\right)^{2}$$

където $A_{Uo} = R_F / R_1$.

Анализът на формули (2а) и (2б) води до следните изводи:

- При f = 0, $|\dot{A}_U| = 0$ и $\phi = 180^\circ + 90^\circ = 270^\circ$;

– При $0 < f < f_b$, $|\dot{A}_U| \approx A_{Uo} \frac{f}{f_b}$ (усилването нараства почти линейно

с увеличаването на честотата f), а фазовият ъгъл се изменя от 270° до 225°;

- При
$$f = f_b$$
, $|\dot{A}_U| = A_{Uo} / \sqrt{2} \approx 0.7 A_{Uo}$ и $\phi \approx 225^\circ$
- При $f >> f_b$, $|\dot{A}_U| \approx A_{Uo} = \frac{R_F}{R_N}$ и $\phi \approx 180^\circ$.

На фиг. 2 е представена примерна АЧХ и ФЧХ на инвертиращ променливотоков усилвател с коефициент на усилване $A_{Uo} = 100$ и гранична честота $f_b = 100 Hz$.

Входното съпротивление на схемата за средни честоти е

Както се вижда от формула (3.34), входното съпротивление на усилвателя зависи от големината на съпротивлението R_N , което има стойности от няколко килоома до няколко десетки килоома.

В режим на покой $(u_i = 0)$ при условие, че ОУ е реален активен

 R_N .

Фиг. 1. Инвертиращ променливотоков усилвател.

елемент в изхода на схемата от фиг. 1 се получава напрежение равно на входното напрежение на несиметрия U_{io}, умножено с коефициент приблизително равен на единица. Освен това към U_{io} се напрежението добавя $R_F I_R^-$, И предизвикано ОТ входния поляризиращ ток I_B^- на инвертиращия вход на ОУ. Тогава за общото напрежение на грешката в изхода се получава $U_{o,err} = U_{io} + R_F I_B^-$. За

намаляване на напрежението $U_{o,err}$ към неинвертиращия вход на ОУ се включва резистор със съпротивление $R_P = R_F$. По този начин напрежението на грешката добива вида

(4)
$$U_{o,err} = U_{io} - R_P I_{io}.$$

Фиг. 2. АЧХ и ФЧХ на променливотоков усилвател с коефициент на усилване 100.

Вторият вид променливотоков усилвател, предмет на изследване и проектиране, е схемата на неинвертиращ усилвател показан на фиг. За. Той се получава от неинвертиращия усилвател с ОУ, като последователно на резистора R_N се включи кондензатор C_N . Елементите R_N , C_N и R_F формират веригата на последователна ООВ по напрежение. Освен това във входната верига са включени R_P и C_P , които определят входния импеданс на схемата. Ако се приеме, че ОУ е идеален, за комплексния коефициент на усилване може да се напише

(5)
$$\dot{A}_U = \frac{\dot{U}_o}{\dot{U}_i} \approx \frac{R_P}{R_P + 1/j\omega C_P} \left(1 + \frac{R_F}{R_N + 1/j\omega C_N} \right) = \left(1 + \frac{R_F}{R_N} \right) \frac{1}{1 - j\frac{f_b}{f}}$$

за $C_P R_P = C_N (R_N + R_F)$, като $f_b = \frac{1}{2\pi R_N C_N}$ е ниската гранична честота

на променливотоковия неинвертиращ усилвател.

ПРОЕКТ BG051PO001--4.3.04-0042 "Организационна и технологична инфраструктура за учене през целия живот и развитие на компетенции" Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз Инвестира във вашето Бъдеще!

стр. 3 от 10

Фиг. 36. Неинвертиращ променливотоков усилвател с голямо

За честоти $f >> f_b$, където съпротивленията на кондензаторите C_N и C_P могат да се пренебрегнат, $A_{F0} \approx 1 + R_F / R_N$.

Входното съпротивление на схемата за средни честоти е

(6) $R_{iA} = R_P \| 2R_{iCM} \| FR_{id} \gg R_P$, където $F = 1 + \beta A_d$ и $\beta = R_N / (R_N + R_F)$.

Както се вижда от горната формула, входното съпротивление на усилвателя зависи от големината на съпротивлението R_P , което обикновено е от порядъка на няколко килоома до няколко десетки килоома.

За да се получи по-голяма стойност на R_{iA} , в схемата от фиг. За долният край на резистора R_P вместо към маса може да се свърже към точката A. По такъв начин се въвежда ПОВ по променлив ток. На фиг. Зб е показана схема на неинвертиращ променливотоков усилвател с повишено входно съпротивление. За нея в областта на високите честоти, където съпротивленията на кондензаторите са много по-малки от съпротивленията на резисторът R_P се явява свързан между инвертиращия и не-инвертиращия вход на ОУ. Това означава, че R_P е паралелно включен на входното диференциално съпротивление R_{id} . Тогава въз основа на формула (За) за входното съпротивление на схемата от фиг. Зб се намира (7) $R_{iA} = [(R_P || R_{id})F]|| 2R_{iCM}$.

ПРОЕКТ ВG051PO001--4.3.04-0042

В този случай входното съпротивление на схемата може да има стойности от порядъка на стотици килоома до няколко мегаома, без да се

Фиг. 4. Неинвертиращ усивлател с голямо входно съпротивление и $\beta = 1$.

променя коефициентът на усилване по напрежение за $f > f_b$.

При постоянно входно напрежение u_i , ако се приеме, че ОУ е реален и коефициентът $\beta = 1$ (за $f \rightarrow 0$), тогава изходното напрежение на грешката за неинвертиращия усилвател (фиг. 3а) може да се намери от израза

(8)
$$U_{o,err} = U_{io} - R_P I_B^+ + R_F I_B^-.$$

В случаите, когато е необходимо да се получи голямо входно съпротивление и коефициент на усилване по напрежение точно

равен на единица, за $f > f_b$ може да се използва схемата от фиг. 4. В нея инвертиращият вход на ОУ е директно свързан с изхода. По този начин се получава коефициент на ООВ $\beta = 1$. Тогава при липса на входен сигнал, ако се приеме, че ОУ е реален, в изхода се получава напрежение, определено от входното напрежение на несиметрия и входния поляризиращ ток:

(9)
$$U_{o,err} = U_{io} - (R_1 + R_2)I_B^+.$$

Освен това за получаването на голямо входно съпротивление в усилвателя свързан Bootstrap-кондензатор C_2 , който e формира допълнителна ПОВ по напрежение (Bootstrap-effect). За $C_2 = 0$ входното съпротивление на схемата ce определя ОТ формулата $R_{iA1} \approx (R_1 + R_2) \| 2R_{iCM}$, където $2R_{iCM}$ е входното съпротивление между неинвертиращия вход на ОУ и масата. За C₂ ≠ 0 при средни честоти съпротивлението R₁ се получава свързано между неинвертиращия вход на ОУ и изхода; тогава входното съпротивление на схемата се намира $R_{iA2} \approx R_1 / (1 - A_U) \| 2R_{iCM}$, съгласно теоремата на Милер [4, 7]. Коефициентът $A_U' = A_d / (1 + A_d) \approx 1$ за $\beta = 1$. При условие, че $2R_{iCM}$ на ОУ е голямо (>10 $^7\Omega$) входното съпротивление на схемата се определя основно от съпротивлението на резистора R_1 .

ПРОЕКТ BG051PO001--4.3.04-0042 "Организационна и технологична инфраструктура за учене през

целия живот и развитие на компетенции" Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз Инвестира във вашето бъдеще!

При оразмеряването на схемата от фиг. 4 следва да се изпълни $(1/2\pi f_b C_1) \ll R_{iA2}$ или $(1/2\pi f_b C_2) \ll R_2$ при условие, че $R_1 \gg R_2$.

СИМУЛАЦИОННО ИЗСЛЕДВАНЕ И РЕЗУЛТАТИ

За да се покажат особеностите при проектиране на променливотокови усилватели в този параграф е приложен пример за проектиране и изследване на неинвертираща усилвателна схема с VFOA (фиг. 3a) при зададени: $U_{im} = 10mV$, $R_{iA} \ge 10k\Omega$, $R_G = 100\Omega$, $U_{om} = 1V$ при $R_L = 2k\Omega$ и $C_L = 10pF$, $R_{oA} \le 1\Omega$, $(A_{U0} = 100$ и грешка $\delta_{A_{U0}} \le 1\%)$, $C_M = 2pF$, $f_b = 20Hz$ (за $M_b \le 1dB$), $f_h = 20kHz$ (за $M_h \le 1dB$), $\varepsilon_{io} \le 0,1\%$ и $SN_{\min} > 80dB$.

$$R_{P} = 10,1k\Omega \pm 0,5\%$$
, $C_{N} = C_{P} = 240\mu F \pm 10\%$.

Усилвателната схема е проектирана използвайки VFOA AD8597 (на Analog Devices) със симетрично захранващо напрежение $\pm 5V$. За извършване на симулационното изследване в средата на Cadence OrCAD е използван SPICE макромодел AD8597 версия 1.0 от 05/2010, достъпен в

стандартната библиотека. Тази версия на макромодела на VFOA AD8597 отразява типичните стойности на основните статични и динамични параметри от каталожните данни за захранващи напрежения ±5V. Основните моделирани параметри са със следните стойности: $U_{io}=2,16nV$, $I_B^+ = 8,54 \, pA$, $I_B^- = 2,53 \, pA$, $r_{id} = 12,2k\Omega$, $r_{iCM} = 800M\Omega$, $C_{id} = 9 \, pF$, $\overline{S}_{U0} = 1,04 nV / \sqrt{Hz}$ (за честота 1kHz на входния сигнал), $\overline{S}_{I0} = 2,3 pA / \sqrt{Hz}$ (за честота 1kHz на входния сигнал), CMRR = 135dB, PSRR = 140dB, $I_{CC} = -I_{EE} \approx 4,8mA$, $B_{-3dB} = 9,42MHz$ ($A_{U0}=1$), $|U_{om}|=3,8V$ при ± 5V захранващи напрежения, $SR = 14,67V/\mu s$ и $r_o = 4,3\Omega$. АЧХ и ФЧХ на макромоделът на AD8605 са изследвани при условие, че е извършена без предварителна компенсация на входното напрежение на несиметрия тъй като в макромодела на AD8597 не е отразено входното напрежение на несиметрия. Макромоделът AD8605 не отразява точните стойности на входното напрежение на несиметрия, входния поляризиращ ток, температурните ефекти, както и изходния ток на късо съединение. Освен това в модела не са включени елементи отразяващи обемните паразитни капацитети при монтаж на печатна платка и някои от нелинейните изкривявания.

Симулациите на усилвателната схема са изпълнени в средата на Cadence OrCAD. АЧХ и ФЧХ на проектираната схема са представени на фиг. 5. От нея се вижда, че за средни честоти коефициентът на усилване е константа и е приблизително равен на 100, като дефазирането на входното напрежение е много по-малко от 1°. За ниската граничната честота $f_h = 20Hz$ и за високата гранична честота $f_h = 20kHz$ усилването намалява с около 0,2dB, като дефазирането е по-малко от 20°. Извън работната честотна лента скоростта на изменение на коефициента на усилване е около 20 dB/dec, а фазата на изходното напрежение спрямо входното напрежение се увеличава, като при $B_1 = 9,42MHz$ (за $A_{U0}=1$) достига 117°. Тази стойност показва, че схемата е устойчива понеже запасът по фаза е по-голям от 45°. На фиг. 6а и б са представени симулационни резултати за функцията на плътността на вероятността на разпределение за коефициента на усилване по напрежение и ширината на работната честотна лента при избраните производствени толеранси $(\pm 0.5\%)$ на резисторите. Както се вижда от хистограмата на фиг. 6а коефициентът на усилване варира от 99,1 до 100,8, като средната стойност е равна на 99,99 и дисперсията е приблизително 0,39. Оценката на математическото очакване, получена от извадка от 100 опита (статистически симулации по метода Монте Карло) Тези резултати потвърждават с добра точност дадените по-горе теоретични формули за изчисление на параметрите. Само 10% стойностите на коефициента на усилване са приблизително равни на 99,45, което определя относителна грешка около 0,6%. Плътността на вероятността на разпределение за работната честотна лента $B_{0,7}$ при избраните производствени толеранси на резисторите е показана на фиг. 66. Както се вижда от хистограмата средната стойност е приблизително 20,9*kHz*, като грешката е приблизително 4,6%. Това се дължи на влиянието на производствените толеранси на кондензаторите C_N и C_F определящи ниската гранична честота, както и на паразитните и външните (товарния и монтажния) капацитети в схемата.

Групата от статични и динамични параметри, обект на изследване, които се получават въз основа на изчисления по методиката и компютърни симулации са обощени в таблица 1.

Разликите в резултатите на симулационното изследване от тези на предварителните ръчни разчети са съвсем малки (максималната грешка не надвишава 5%) и се дължат, както и при основните усилвателни схеми на влиянието на високочестотните полюси и нули в използвания макромодел на VFOA.

Инвестира във вашето бъдеще!

Параметър	Изчислени стойности	Симулационни резултати
A_{U0}	100	99,1 _{min} 100,8 _{max} (99,99 _{mean}) получени от извадка от 100 опита (симулации)
$\delta_{A_{U0}}$	≤ 1%	< 0,1%
σ - дисперсия	-	0,39
f_b	20 <i>Hz</i>	20 <i>Hz</i> за 0,2 <i>dB</i>
f_h	20k <i>Hz</i>	20k <i>Hz</i> за 0,2 <i>dB</i>
R_{iA}	10kΩ	10,1kΩ
R_{oA}	0,8mΩ	0,78mΩ
ϕ_m	$\ge 90^{\circ}$	≈ 63°
U_{om}	$1V$ за $R_L = 2k\Omega$	$1V$ sa $R_L = 2k\Omega$
Динамичен	79,3 dB за честота 1kHz и	79,8 dB за честота 1kHz и
диапазон	амплитуда на изх. сигнал 3,5V	амплитуда на изх. си <mark>гна</mark> л 3,5V
k_h	-	< 0,1%
$U_{o,err}$ / ε_{io}	0,64 <i>mV</i> / 0,064%	-
$\overline{S}_{U,out}$	$214 nV / \sqrt{Hz}$	_ 212 <mark>nV / √Hz</mark>
SN	85,4 <i>dB</i>	85, <mark>5</mark> dB

Таблица 1. Сравнение на симулационни резултати изчислените стойности на статичните и динамичните параметри.

ОБО<mark>БЩЕНИЕ</mark> И ИЗВОДИ

1. Извършен е анализ по постоянен и променлив ток (за ниски, средни и високи честоти) на четири схемни варианта, два от които с неголямо входно съпротивление (от порядъка на няколко килоома до няколко десетки килоома) и два с голямо входно съпротивление (>100 $k\Omega$) на нискочестотни маломощни усилвателни схеми (променливотокови усилватели) с VFOA. Изведени са в аналитичен вид формули за изходното напрежение на грешката, комплексните предавателни функции, входният импеданс и изходният импеданс;

2. Получени са формули в общ вид за динамичните параметри, свързани с комплексните предавателни функции, входния импеданс и изходния импеданс. Изведени са удобни за използване аналитични формули за пресмятане на ниските гранични честоти, като за неинвертиращите променливотокови усилватели е заложено равенство на времеконстантите от входната и изходната верига. По този начин се премахват двойка полюс и нула от комплексните предавателни функции. В резултат на това се подобрява стабилността в честотна област и се опростява процедурата за изчисляване на параметрите на пасивните елементи;

3. Получените резултати от симулационното изследване на примерна схема на неинвертиращ усилвател напълно потвърждават правилността на изложените теоретични постановки. Разликите в резултатите на симулационното изследване от тези на предварителните ръчни разчети са съвсем малки (максималната грешка не надвишава 5%) и се дължат на разлики обусловени от влиянието на високочестотните полюси и нули в използваните макромодели на VFOA.

"Организационна и технологична инфраструктура за учене през

целия живот и развитие на компетенции" Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз Инвестира във вашето Бъдеще!

ПРОЕКТ ВG051PO001--4.3.04-0042

стр. 10 от 10